

Práce se věnuje základnímu vymezení ruin, chátrajících objektů jako specifických estetických objektů. Taková místa lákají návštěvníky z mnoha důvodů a jedním z již tradičních je právě vyhledávání specifického estetického prožitku. Cílem této práce je identifikace povahy tohoto prožitku prostřednictvím srovnání s dvěma základními typy estetických objektů: uměleckými díly a přírodními estetickými objekty. Příroda a kultura jsou dvě oblasti, které jsou od sebe často důsledně oddělovány. Ruina je objektem, který nenáleží již zcela do říše artefaktů, ale zároveň není ani zcela přírodním elementem. Primární literatura vychází převážně z oblasti současné environmentální estetiky, doplněna je o některé základní tituly tzv. „estetiky ruin“ či „estetiky zpustlosti“. Závěr práce se věnuje využití dosažených zjištění pro průzkum estetické specifčnosti novodobých ruin, jako jsou opuštěné továrny, nemocnice, školy, hotely a další.